

Порески третман резервисања за обнављање природних богатстава

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-01083/200804 од 17.2.2009. год.)

Одредбом члана 226 Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да се на терет расхода у пореском билансу признају извршена резервисања за обнављање природних богатстава, за трошкове у гарантном року и задржане кауције и депозите.

У конкретном случају, обвезник је изградио санитарну депонију неопходну за обављање своје основне делатности (сакупљање, одвођење и депоновање отпада). Током периода експлоатације депоније предузеће ће вршити санирање и рекултивацију искоришћених делова депоније, а како процес рекултивације не започиње даном активирања депоније, већ када степен њене експлоатације то буде дозвољавао, обвезник ће за те потребе извршити одговарајућа резервисања.

Према томе, ако се резервисања која ће обвезник вршити (санирање и рекултивација искоришћених делова депоније) признају у складу са прописима о рачуноводству и релевантним МРС (као дугорочна резервисања за трошкове обнављања природних богатстава), Министарство финансија је мишљења да се расходи обвезника (исказани на одговарајућем рачуну у оквиру групе рачуна 54, а у складу са Правилником о контном оквиру и садржини рачуна у контном оквиру за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике – „Сл. гласник РС“, бр. 114/06), настали по основу тих резервисања, признају у пореском билансу обвезника, сагласно члану 226 Закона.

Министарство финансија напомиње да у сваком поједином случају Пореска управа, на основу података из пословних књига и евиденција пореског обвезника, као и других исправа и доказа, утврђује чињенично стање у складу са прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација.